

Gleðilegt ár!

Gæfu-ár! Öllum gott og blessað ár!
 Ár með fangið fult af ljósi,
 er fadmi ykkur, börn,
 fadmi ykkur öll, börn,
 og hampi ykkur hægt í ljósi. —

Nú eru jólin liðin, þessi jól. Og nú býst eg við, börnin mín, að þið hafið verið að hugsa um það, sem ykkur var gefið á jólinum, og um alt, sem var ykkur til skemtunar, en líka um það, sem ykkur var sagt um Jesúm á jólinum. Eg vildi, að þið hugsuðuð mest um það.

Gleymið nú ekki þessum jólum. Geymið þau. Ekki á líkan hátt og sumir geyma mat og láta hann mygla og verða ónýtan, heldur eins og jörðin geymir fræin litlu, sem í hana eru látin. Fræin vaxa og bera ávexti. Lofið þið nú jólinum að vera lífsins fræ í ykkur, sem vex á árinu og gerir það að jólaári. Þá vaxið þið líka og verðið jóla-börn.

En þá er eitt nauðsynlegt. Þegar þið horfið til baka og hugsid um jólin, björtu jólin, þá þurfið þið að sjá Jesúm mitt í birtunni og að frá honum leggi birtuna alla út yfir öll jólin. Og mitt í öllu, sem ykkur þótti vænt um, eigið þið að sjá hann. Og hann á ykkur að þykja allra vænst um.